

והצטתרים מפניך לא תעריץ מפניהם כי יהוה
אלהיך בקרבך אל גדול וצורא ונעל יהוה אלהיך
את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם
מהר פן תרבה עליך זמית העדה ונתנם יהוה
אלהיך לפניך והמים מהומה גדלה עד השמים
ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמום מתחזת
השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם
פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תוזמד כסף
וזהב עליהם ולקזת לך פן תוקשבו כי תועבדת
יהוה אלהיך הוא ולא תביא תועבה אל ביתך
והיית זרם כמהו שקץ תשקצצו ותעב תתעבצו
כי זרם הוא

כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון
לעשות למען תזמיון ורבייתם ובאתם וירשתם את
הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם וזכרת את
כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים
שנה במדבר למען עצתך לצסתך לדעת את אשר
בלבבך התשמור מצותו אם לא ויעצך וירעבך
ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבותיך
למען הודיעך כי לא על הלזם לבדו יזיה האדם
כי על כל מוצא פי יהוה יזיה האדם שמלתך
לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים
שנה וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את
בנו יהוה אלהיך מיסרך ועמרת את מצות יהוה
אלהיך ללכת בדרךכו וליראה אתו כי יהוה
אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ צוזלי מים
עיינת ותהבות יצאים בבקעה ובהר ארץ זטה
ושערה וגפן ותאנה ורמוץ ארץ זית שמוץ ודבש
ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לזם לא
תזסר כל בה ארץ אשר אנניה ברזל ומהרריה
תזצב צוזשת ואכלת ועשבעת וברכת את יהוה
אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך השמר לך
פן תשכז את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו
ומשפטיו וזקתיו אשר אנכי מצוך היום פן
תאכל ועשבעת ובתים טבים תבנה וישבת ובקרך
וצאנך ירבוין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר
לך ירבה ורם לבבך ושכזת את יהוה אלהיך
המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים המוליכך
במדבר הגדל והצורא צוזיש שרף ועקרב וצמאון
אשר אין מים המוציא לך מים מצור הזלמיש
המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבותיך
למען עצתך ולמען צסתך להיטבך באזר יתך